

Perdre el respecte

J. A. ROSELL PUJOL

Artur Mas, conseller en cap de la Generalitat de Catalunya, l'ha fet ben grossa. El més fotut és que potser ni se'n vulgui adonar, acostumat, com molts estan, a tenir una idea totalment distorsionada del que és Andorra. Volem creure que, precisament per això, ha perdut el respecte. I als que vivim en aquest país ens ha dolgut i molt. Andorra és terra de concòrdies i pariatges, acostumada a dialogar i gens tancada. Però aquestes virtuts tenen com a contrapès --una cosa dóna força a l'altra-- una zelosíssima defensa del caràcter. Som el que som i no volem ser res més. Aquesta identitat porta com a conseqüència defensar el dret d'Andorra a decidir per si mateixa. Per això diem que Mas ens ha perdut el respecte o ens ha faltat al respecte, que no sabríem dir quina cosa és pitjor. El respecte és la deferència, el sentiment de reverència vers algú per raó dels seus mèrits. Nosaltres no en tenim gaires, però guardem molt bé els que ens pertoquen. Reconeixem la nostra petitesa com a país, però n'estem orgullosos. No podem, per tant, permetre que altres no tinguin els miraments que nosaltres donem a la resta. Andorra és un país amb una llengua oficial que és el català, una cultura amb arrels tradicionals entroncada amb els veïns i unes identitats que ens diferencien. Barrejar esport amb llengua, cultura amb història, país amb nació és un joc sempre arriscat. Utilitzar una campanya electoral, en cap moment vinculada amb Andorra, per parlar de nosaltres com s'ha fet, és impropï, injust, incorrecte i fora de lloc en una persona amb responsabilitats polítiques. Per això creiem que ens han faltat al respecte i la nostra obligació és no deixar que ens perdin aquest respecte amb el silenci. Diem el que pensem. És la llibertat.

Article publicat a El Periòdic d'Andorra el 19 d'octubre de 2003